

Forsorg for abnorme, vanføre m. fl.

§ 251.

Forsorgen for de sindssyge eller aandssvage, der maa anses som farlige for den offentlige Sikkerhed, vedrører ikke denne Lov, men sker efter de hidtil gældende Regler paa Grundlag af Dom eller Overøvrighedsresolution. Udgifterne ved denne Forsorg afholdes af Statskassen.

§ 252.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse fra de nærmeste om at tage sig af en *sindssyg* Person, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at paagældende ikke indlægges til Behandling paa et Sindssygehospital, enten fordi den syge er farlig for sig selv, eller fordi Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vil forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted. Saafremt vedkommende Læge skønner, at Indlæggelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Sindssygehospital. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa ved Indlæggelsens Iværksættelse og at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil Indlæggelse paa Hospitalet finder Sted.

Stk. 2. Det offentlige skal i Trangstilfælde, dog kun indtil vedkommende maatte kunne faa Invaliderende, Aldersrente eller Underhold efter §§ 247 eller 248, yde Hjælp til Underhold for en Familie, hvis Forsørger er Patient paa et Sindssygehospital eller af dette er anbragt i kontrolleret Familiepleje. Denne Hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunde være ydet Forsørgeren som Invaliderende eller, hvis han er over 65 Aar, som Aldersrente.

§ 253.

Efter en Patients Udskrivning fra Sindssygehospital skal det sociale Udvalg i hans Opholdskommune efter vedkommende Overlæges Indstilling være berettiget til i Trangstilfælde at understøtte ham med Familie i indtil 3 Maaneder, saafremt det kan antages, at saadan Understøttelse er af væsentlig Betydning for hans Tilbagevenden til Arbejde eller for at undgaa, at økonomiske Bekymringer virker nedbrydende paa hans genvundne Helbred.

§ 254.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse fra de nærmeste om at tage sig af en *aandssvag* Person, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at paagældende ikke inddrages under Aandssvageforsorg, enten fordi den aandssvage er farlig for sig selv, eller fordi hans hele Tilstand eller de Forhold, hvorunder han lever, tilsiger det. Saafremt vedkommende Læge skønner, at saadan Inddragelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Aandssvageanstalt. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa Aandssvagevæsenet samt at drage Omsorg for den aandssvages forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil Inddragelse under Aandssvageforsorg maatte finde Sted.

Stk. 2. Udvalget foretager for alle *Børn*, der paa Grund af manglende aandelige Udvikling i paafaldende Grad er ude af Stand til at følge med i den normale Skoleundervisning, snarest muligt *Indberetning* til vedkommende Aandssvageanstalt, for at det kan blive afgjort, om vedkommende Barn skal inddrages under Aandssvageforsorg. Modsætter Forsørgeren sig Barnets Inddragelse under Aandssvageforsorg, gennemfører Udvalget den under Iagttagelse af Reglerne i Kap. IX.

Stk. 3. Det paahviler enhver Læge, der under Udøvelsen af sit Kald hos Børn under